

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Șuiu Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani din 20 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Șuiu Ion Chiril, născut la 17 septembrie 1965, originar din r-nul Fălești și domiciliat în mun. Chișinău, or Durlești str. Ruhuleanca 1.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 17.01.2014-20.03.2015
2. instanța de apel: 25.05.2015-14.07.2015
3. instanța de recurs: 03.09.2015-04.11.2015

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 martie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Șuiu Ion Chiril a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 2.000 unități convenționale ce constituie 40.000 lei;

- art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 14.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și de tipul de proprietate, pe un termen de 1 an;

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă - amendă în mărime de 2.500 unități convenționale ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și de tipul de proprietate, pe un termen de 1 an.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Șuiu I. la 16 aprilie 2014, în apropierea domiciliului lui Zmeu Elena s-a întâlnit cu soțul acesteia, Zmeu Vitalie, unde a discutat despre conflictul apărut în rezultatul cererii depuse de către Cotorobai Alina,

privind tragerea la răspundere a lui Zmeu E. pentru vătămarea intenționată a integrității corporale. În discuția avută Șuiiu I. a încercat să-l determine pe Zmeu V. la comiterea unor acțiuni ilegale în vederea eschivării de la răspundere penală a soției sale.

La 22 aprilie 2014, Șuiiu I., aflându-se în oficiul de serviciu, amplasat în sediul Primăriei or. Durlești, pe str. Alexandru cel Bun 13, or. Durlești, mun. Chișinău, în jurul orei 11.00, a discutat cu Zmeu E., susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul sectorului de poliție nr. 6 al or. Durlești, mun. Chișinău și ar putea determina aceste persoane să emită o hotărâre favorabilă pentru Zmeu E. fără a fi atrasă la răspundere penală.

În aceeași zi, în jurul orei 12.00, Șuiiu I., cu automobilul de model „Jeep Grand Cherokee” cu n/î CJP 505 s-a deplasat pe str. Testemițeanu, or. Durlești, mun. Chișinău, unde iarăși s-a întâlnit cu Zmeu E., iar în discuția avută cu aceasta a pretins de la ultima bani în sumă de 1.000 euro, pentru a influența persoanele publice din cadrul sectorului de poliție nr. 6 a or. Durlești mun. Chișinău.

La 23 aprilie 2014, Șuiiu I., în automobilul său de model „Jeep Grand Cherokee” cu n/î CJP 505, a primit de la Zmeu E. o parte din banii pretinși, în mărime de 300 euro, pentru a determina persoanele publice din cadrul sectorului de poliție nr. 6 a or. Durlești mun. Chișinău cât și colaboratori din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani să soluționeze cererea lui Cotorobai A., fără a o trage la răspundere penală pe Zmeu E., urmând ca ulterior să primească restul sumei pretinse, în mărime de 700 euro.

La 29 aprilie 2014 în jurul orei 13.30, Șuiiu I., s-a întâlnit cu Zmeu E. în curtea Primăriei or. Durlești, din str. Alexandru cel Bun 13, unde era parcat automobilul de model „Jeep Grand Cherokee” cu n/î CJP 505 și acolo a primit de la Zmeu E. restul sumei de bani pretinși, în mărime de 700 euro.

Tot el, la 08 aprilie 2013, aflându-se în biroul de serviciu situat în Primăria or. Durlești, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la Botnari Angela, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul determinării persoanelor publice din cadrul secției de poliție nr. 6, or. Durlești a Inspectoratului de poliție Buiucani, mun. Chișinău, să adopte o hotărâre în favoarea ei, în rezultatul examinării materialului înregistrat la 06 aprilie 2013 în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații despre infracțiuni cu nr. 3897, a solicitat și a primit de la Botnari A. bani în sumă totală de 8.000 lei, pe care i-a însușit, cauzând ultimei daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 8.000 lei.

De asemenea, Șuiiu I., la 08 aprilie 2013, urmărind scopul primirii ilegale a mijloacelor bănești, susținând în fața lui Botnari A. că are influență asupra persoanelor publice din cadrul secției de poliție nr. 6, or. Durlești a Inspectoratului de poliție Buiucani, mun. Chișinău, în vederea determinării ultimilor să adopte o hotărâre în favoarea lui Botnari A. în rezultatul examinării materialului înregistrat la

06 aprilie 2013 în R-2 cu nr. 3897, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, a pretins de la Botnari A. bani în sumă de 500 euro.

Continuându-și acțiunile criminale îndreptate la atingerea scopului, exprimate prin primirea ilegală a mijloacelor bănești de la Botnari A., în a doua jumătate a zilei de 08 aprilie 2013, Șuiu I. aflându-se în biroul de serviciu situat în Primăria or. Durlăști, mun. Chișinău, a primit de la Botnari A. bani în sumă de 8.000 lei, echivalentul a 500 euro, pentru a influența persoanele publice din cadrul secției de poliție nr. 6, or. Durlăști a Inspectoratului de poliție Buiucani, mun. Chișinău în vederea determinării ultimilor să adopte în privința lui Botnari A. o hotărâre mai favorabilă pentru ea, asigurând-o că va fi sancționată contravențional și nu-i va fi aplicată o pedeapsă penală pentru faptele săvârșite.

Acțiunile lui Șuiu I. au fost calificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*, precum și în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și anume – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 6.000 lei.

În motivarea apelului a invocat că a fost pedepsit prea aspru, deoarece vina a recunoscut-o pe deplin, se căiește sincer de cele comise, nu are antecedente penale, are 6 copii la întreținere, iar soția este grav bolnavă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2015, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind în mod corect situația de fapt și de drept, apreciind faptele săvârșite de inculpat, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat și just a stabilit vinovăția inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 326 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, nu poate admite argumentul părții apărării și apreciază critic argumentele inculpatului privind prezența la întreținere a 6 copii minori, fapt combătut integral prin copia certificatelor de naștere a acestora, ceea ce dovedește faptul existenței doar a unui copil minor în familia inculpatului.

Cu referire la solicitarea apelantului privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal sau a unei amenzi în mărime de 6.000 lei, prin care dânsul să fie liberat de pedeapsa penală cu atragerea la răspundere contravențională, instanța de apel a

respins-o ca neîntemeiată, deoarece norma incriminată inculpatului exclude aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

În ședința de judecată a instanței de apel avocatul Canțer S. în numele inculpatului a declarat că are doar o singură solicitare și anume, ca amenda stabilită de prima instanță, să fie achitată de către inculpat în rate, în baza art. 64 Cod penal.

Referitor la solicitarea avocatului privind acordarea posibilității inculpatului de a achita amenda stabilită în rate, instanța de apel, a considerat-o imposibil de admis deoarece chestiunea privind executarea sancțiunii penale, modalitatea și alte probleme, se soluționează de prima instanță, la sesizarea inspectorului de probațiune sau cererea condamnatului, iar cele invocate nu constituie temei de apel.

De asemenea, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, precum și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind aplicată pedeapsa în limitele prevăzute de lege. La fel, cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și potrivit articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/4 a limitei maxime de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că la individualizarea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, astfel infracțiunile incriminate fac parte din categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sînt atacate cu recurs ordinar de către avocatul, Canțer S., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului invocă că:

- argumentul instanței de apel precum că *„verificînd alegațiile avocatului le consideră imposibil de admis, deoarece chestiunea privind executarea sancțiunii penale, modalitatea și alte probleme, se soluționează de instanța de fond, la sesizarea inspectorului de probațiune sau cererea condamnatului, iar cele invocate nu constituie temei de apel”* nu corespunde realității, deoarece art. 64 alin. (3) Cod penal, prevede direct posibilitatea instanței de judecată de a dispune achitarea amenzii stabilite în rate, luînd în considerație circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, ceea ce instanța de apel nu a luat în considerație, mai mult ca atât nu a indicat și nu s-a bazat nici pe o normă legală care ar specifica că executarea sancțiunii penale se examinează la sesizarea organului de probațiune;

- instanțele de fond puteau dispune achitarea amenzii de către inculpat în rate timp de pînă la 5 ani, în baza art. 64 alin. (3) Cod penal, deoarece pentru acest fapt erau circumstanțe dovedite în ședința de judecată, precum, recunoașterea vinei, solicitarea examinării cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire

penală, atragerea pentru prima dată la răspundere penală, prezența a 6 copii la întreținere și a soției bolnave, el fiind unicul întreținător al familiei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece argumentele aduse în susținerea recursului nu și-au găsit confirmare, astfel nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Instanța de apel corect a considerat imposibilitatea admiterii apelului, deoarece chestiunea privind executarea sancțiunii penale, modalitatea și alte probleme, se soluționează de către prima instanță, la sesizarea inspectoratului de probațiune sau cererea condamnatului, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, pentru judecarea cauzei în ordine de recurs.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Autorul își întemeiază recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a menționat că, argumentul instanței de apel precum *„verificând alegațiile avocatului le consideră imposibil de admis, deoarece chestiunea privind executarea sancțiunii penale, modalitatea și alte probleme, se soluționează de instanța de fond, la sesizarea inspectorului de probațiune sau cererea condamnatului, iar cele invocate nu constituie temei de apel”* nu corespunde realității, deoarece art. 64 alin. (3) Cod penal, prevede direct posibilitatea instanței de judecată de a dispune achitarea amenzii stabilite în rate, luând în considerație circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, ceea ce instanța de apel nu a luat în considerație, mai mult ca atît nu a indicat și nu s-a bazat nici pe o normă legală care ar specifica că executarea sancțiunii penale se examinează la sesizarea organului de probațiune.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel în motivarea soluției sale just a dat răspuns la argumentul apelantului referitor la solicitarea achitării amenzii stabilite de prima instanță în rate, în baza art. 64 Cod penal, indicînd că „...chestiunea privind executarea sancțiunii penale, modalitatea și alte probleme, se soluționează de instanța de fond, la sesizarea inspectorului de probațiune sau cererea condamnatului, iar cele invocate nu constituie temei de apel”, iar faptul că instanța de apel nu a indicat nici o normă legală ce ar specifica cele menționate, aceasta nu poate răsturna soluția adoptată în prezenta speță.

Instanța de recurs consideră că, în prezenta cauză nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către apărătorul Canțer S. și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei, precum că instanțele de fond puteau dispune achitarea amenzii de către inculpat în rate timp de pînă la 5 ani, în baza art. 64 alin. (3) Cod penal.

La acest capitol, în viziunea Colegiului în cazul supus examinării nu persistă temeiul de casare invocat, iar pedeapsa stabilită de către instanțele de fond este în limitele legii, luînd în considerație criteriile generale de individualizare prevăzute în art. 75 Cod penal, nefiind constatate careva încălcări ale drepturilor inculpatului, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, iar pedeapsa sub formă de amendă stabilită va duce la corectarea și reeducarea acestuia, luînd în considerație scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal.

Referitor la argumentul invocat de către apărătorul inculpatului, precum că, instanțele de fond puteau dispune achitarea amenzii de către inculpat în rate timp de pînă la 5 ani, în baza art. 64 alin. (3) Cod penal, deoarece pentru acest fapt erau circumstanțe dovedite în ședința de judecată, precum, recunoașterea vinei, solicitarea examinării cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, atragerea pentru prima dată la răspundere penală, prezența a 6 copii la întreținere și a soției bolnave, el fiind unicul întreținător al familiei, Colegiul penal menționează că chestiunile privind executarea hotărîrilor judecătorești, inclusiv și achitarea amenzii în rate de pînă la 5 ani, se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa, la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului, fapt prevăzut la art. art. 469 - 471 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs reține că pedeapsa definitivă stabilită de prima instanță, menținută și de cea de apel, conform art. 84 Cod penal, amendă în mărime de 2.500 unități convenționale ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și de tipul de proprietate, pe un termen de 1 an, stabilită în sarcina inculpatului, cu reducere a 1/4 din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în viziunea Colegiului a fost individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar chestiunea privind aplicarea prevederilor art. 64 alin. (3) Cod penal, achitarea

amenzii în rate timp de pînă la 5 ani, se examinează de către instanța de judecată la etapa punerii în executare a hotărîrii judecătorești, reieșind din circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestuia, cît și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanțele de judecată au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și i-au stabilit corect inculpatului pedeapsa sub formă de amendă, iar dispunerea achitării acesteia în rate timp de pînă la 5 ani, este o chestiune ce poate fi soluționată în corespundere cu prevederile art. art. 469-471 Cod de procedură penală și nu este incidentă a temeiului pentru recurs stipulat de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod penal, în cazul dat.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Avînd ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Șuiu I., ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Șuiu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Șuiu Ion Chiril**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 25 noiembrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie